

הפלת מטוס המיסטר של בנימין פלד בראס נצרני במבצע סיני

אבינעם מיסניקוב

הטייסת רס"נ משה קרן על שני טייסים ח"א שנטשו באיזור שבין ראס נצרני לשארם א שייח. הוא בדק את מצב הדלק ווידא שיש במיכלי המטוס די דלק לחיפוש, נסק לגבה 3000 מטר והחל לחפש אחרי הנוטשים (הטייס השני היה יהונתן אטקס שנחת נחיתה אונס על החוף עם מטוס מוסטנג פגוע ונפל לבסוף בשבי המצרי). מטוס פייפר אחר שנשלח לפניו חיפש אחריהם אך לא הצליח לאתרם.

בני פלד צנח לקרקע ובעת הנחיתה שבר את הקרסול ברגל אחת ונחבל קשות ברגלו השנייה. הוא ניתק את המצנח ורץ כשישה ק"מ כדי להתרחק משני חיילים מצריים שהחלו לחפש אחריו כשהוא מתעלם מכאביו העזים, וכשתש כוחו נשאר לשכב בתוך וואדי לרגלי הצוקים. יתר חברי המבנה חגו במקום כדי להגן עליו, והשמידו שיירה של 3 כלי רכב מצריים שהגיעו לאיזור כדי לחפש אחריו.

היתה זו כבר שעת דמדומים. גרינבויס החל להנמיך ובהיותו בגבה 1200 מטר הבחין בבור שחור. הוא החליט שזה מקום נפילת המטוס, ואם הטייס נטש הוא צריך להיות בקרבת מקום. הוא הבחין ליד הבור בשתי דמויות, שהיו החיילים המצריים שחיפשו אחרי פלד, צלל לעברם בכוח מלא כדי להפחידם ולאחר מכן פנה דרומה.

תוך כדי הפנייה הוא הבחין הבחין בניפנוף של משהו לבן לרגלי ההרים, 200-300 מטר מהמקום שבו היו המצרים. הוא פנה לכיוון במחשבה שמושכים אותו למלכודת, וראה אדם שוכב ומנפנף ביד לבן. הסייר הביט מבעת למשקפת שלו וקבע שזהו הטייס שהם מחפשים. גרינבויס החל לחוג מעליו בגבה נמוך כיוון שעדיין לא זיהה את הדמות ששכבה על חלק ממצנח. בסיבוב האחרון זיהה את פלד, עשה הקפה ונחת בעדינות בוואדי שהיה זרוע באבנים.

גרינבויס והסייר הקימו את פלד והעבירו אותו למטוס, הוציאו אלונקה מתקפלת שהיתה על המושב האחורי, השכיבו אותו באלונקה, הכניסו אותה בכוחות משותפים למטוס וקשרו את האלונקה למקומה. הם התישבו במקומם, גרינבויס הניע ואז התברר שדלת המטוס לא נסגרת. לבסוף סגרו את הדלת, וגרינבויס הצליח להמריא בקושי ולהעביר את פלד לשדה התעופה באילת. משם פונה במטוס דקוטה לחצור ולבית החולים.

על מעשה החילוץ זכה אברהם גרינבויס בצל"ש הרמטכ"ל שהומר לאחר מכן לעיטור העוז.

ותודתנו נתונה לדרור אבנרי על עזרתו בהכנת הכתבה.

לקראת סיום מבצע סיני, ולאחר פתיחת מבצע "מוסקיטר" (ראה מאמר במדור מבצעים באתר זה) דהרו כוחות צה"ל ובראשם חטיבה 9 מראס א נאקב לעבר שארם א שייח שבנקודה הדרומית ביותר של חצי האי סיני. במטכ"ל חשבו שהכוחות המצריים בסיני היו בנסיגה, אבל גיחת צילום שביצע מטוס מטאור מטייסת הסילון הראשונה הביאה תמונות שהראו שהכוחות המצריים עדיין נמצאים בעמדותיהם בראס נצרני ובשארם א שייח. עקב כך הוחלט לתקוף את הכוחות המצריים כדי לשבור להם את המוראל ולהקטין את התנגדותם לקראת הגעת הכח הקרקעי. פקודת המשימה נמסרה ממטה חיל האוויר לטייסת הקרב הראשונה, לטייסת ראש הנמר בתל נוף ולטייסת הפטישים, ובבוקר יום שישי, כ"ח בחשוון התשי"ז, 2 בנובמבר 1956 המריאו מרמת דוד זוג מפציצי B-17 מתל נוף שתי רביעיות מטוסי מוסטנג, ומחצור שתי רביעיות של מטוסי מיסטר, האחת בהובלת מפקד הטייסת רס"נ בני פלד במיסטר מס' 48, (מס' 2 דרור אבנרי מס' 3 רן פקר ומס' 4 שלמה בית און) טססה לתקיפת ראס נצרני, והשנייה בהובלת סרן דני שפירא לתקיפת שארם א שייח. עקב המרחק הרב (214 ק"מ) מהבסיס המטוסים היו מצויידיים במיכלי דלק נתיקים, וחמושים בכורות רקטות. 68 מ"מ ותחמושת לשני תותחי ה-03 מ"מ שבכל מטוס. כשהיתה הרביעיה בהובלת בני פלד מעל לנגב, הודיע רן פקר על תקלה במטוס וחזר לבסיס. במבנה נותרו שלושה מטוסים. מעל למטרה בראס נצרני החלו בני פלד, דרור אבנרי ושלמה בית און במעברי ריקוט וצליפה. המצרים הגיבו בירי מתותח נ"מ שהיה מוצב במקום ובמעבר השלישי והאחרון פגע פגז במנוע המטוס של בני פלד. המנוע והמטוס החלו לבעור והאש הגיעה לתא הטייס. פלד נכווה בזרועו ובגבותיו ואז הפעיל את כיסא המפלט ונטש את המטוס בגובה של 1500 מטר לערך. זוהי היתה הנטישה הראשונה בחיל האוויר שבוצעה ע"י כיסא מפלט, והנטישה הראשונה בעולם בכיסא מפלט ממטוס תוצרת צרפת בתנאי קרב. המטוס הוריד את חרטומו צלל והתרסק ליד החוף. פלד צנח ונחת במרחק 3 ק"מ מהמחנה המצרי שבראס נצרני.

החילוץ סג"מ אברהם גרינבויס, טייס מטוס פייפר בטייסת 100 מהגף שהיה מוצב באילת, טס בטיסת סיור מעל כוחות חטיבה 9 שוענ לעבר שארם א שייח כשעימו סייר. לאחר שעתיים של טיסה הוא קיבל בקשר הודעה ממפקד

